

formacyjnej w urzędach i instytucjach państwowych oraz jednostkach gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr A-123, poz. 1518) zarządza się, co następuje:

§ 1. W związku ze zniesieniem z dniem 1 grudnia 1950 r. komórek organizacyjnych do spraw prasowych (prasowo-informacyjnych, prasowo-propagandowych) w urzędach i instytucjach państwowych oraz jednostkach gospodarki uspołecznionej, w preliminarzach budżetowych lub w planach finansowych na rok 1951 tych jednostek nie mogą znajdować się pozycje, przewidziane na utrzymanie komórek prasowych.

§ 2. Ministrowie i kierownicy urzędów centralnych wydadzą niezwłocznie zarządzenia, ustalające organizację służby prasowej w podległych im resortach według zasad następujących:

1) w ministerstwach:

a) sprawy informacji krajowej przejmą dyrektorzy gabinetów Ministrów lub wyznaczeni przez Ministrów dyrektorzy departamentów,

b) zakreślanie czasopism oraz sporządzanie wycinków dla potrzeb ministerstw wykonywane będzie przez sekretariaty Ministrów;

2) w urzędach centralnych kierownicy tych urzędów wyznaczają pracowników odpowiedzialnych za sprawy informacji krajowej oraz wykonujących w razie potrzeby czynności określone w pkt. 1) lit. b);

3) w instytucjach państwowych oraz jednostkach gospodarki uspołecznionej:

a) sprawy informacji należeć będą do kompetencji dyrektorów (dyrektorów naczelnych) instytucji i przedsiębiorstw, którzy mogą zlecić porozumiewanie się z prasą kierownikom określonych działów (w zasadzie kierownikom działów planowania). Odpowiedzialni za udzielanie informacji będą dyrektorzy (dyrektorzy naczelni) instytucji lub przedsiębiorstw;

b) w centralach handlowych i przedsiębiorstwach rozprowadzających artykuły masowego spożycia mogą istnieć stanowiska pracy lub komórki organizacyjne do spraw reklamowo-propagandowych, do których zakresu działania należeć będzie akcja reklamowo-propagandowa w prasie, radio i filmie w odniesieniu do artykułów przez te jednostki rozprowadzanych. Plany akcji reklamowo-propagandowej powinny być zatwierdzane przez właściwą dla przedsiębiorstwa władzę naczelną. Przy ostatecznym zatwierdzeniu przeznaczonych na tę akcję kwot, które powinny być objęte budżetami central handlowych lub planami finansowymi przedsiębiorstw rozprowadzających określone wyżej artykuły, Ministerstwo Finansów działać będzie w porozumieniu z Prezydium Rady Ministrów (Biuro Prasy i Informacji).

§ 3. 1. Z dniem 1 grudnia 1950 r. wstrzymuje się wydawanie biuletynów prasowych.

2. Biuletyny wewnętrzne mogą być wydawane tylko w wyjątkowych, uzasadnionych przypadkach, za zezwoleniem Głównego Urzędu Kontroli Prasy, Publikacji i Widowisk, wydanym w porozumieniu z Prezydium Rady Ministrów (Biuro Prasy i Informacji). Jeżeli biuletyny wewnętrzne mają charakter pism okólnych, powinny być rozsyłane jako pisma okólne numerowane, z pominięciem nazwy „biuletyn”.

§ 4. 1. Komórki organizacyjne do spraw prasowych ulegające likwidacji na mocy powołanej we wstępie uchwały, które wydawały czasopisma, powinny przekazać funkcje wydawnicze odpowiednim państwowym przedsiębiorstwom wydawniczym.

2. Ministrowie mogą zlecić wyznaczonym urzędnikom ministerstw sprawowanie fachowej opieki od strony programu nad przekazanymi czasopismami.

§ 5. Konferencje i wycieczki prasowe powinny być organizowane w myśl zasad, określonych w § 4 powołanej we wstępie uchwały, z tym, że wycieczki prasowe mogą być organizowane tylko w wyjątkowych, uzasadnionych przypadkach i pod warunkiem wskazania źródeł pokrycia ich kosztów.

PREZES RADY MINISTRÓW Józef Cyrankiewicz

1585.

OKÓLNIAK PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 27 listopada 1950 r.

zmieniający okólnik Nr 19 z dnia 22 maja 1948 r. w sprawie używania osobowych pojazdów mechanicznych.

W wykonaniu uchwały Rady Ministrów z dnia 23 lutego 1948 r. w sprawie zasad gospodarki samochodami państwowymi zarządza się, co następuje:

Ustęp trzeci § 11 okólnika Nr 19 z dnia 22 maja 1948 r. w sprawie używania osobowych pojazdów mechanicznych (Monitor Polski z 1948 r. Nr A-69, poz. 545 i z 1949 r. Nr A-3, poz. 24) otrzymuje brzmienie następujące:

„Samochody Prokuratury Rzeczypospolitej Polskiej nie podlegają kontroli wykonywanej przez inspektorów samochodowych. Rozciągają się natomiast na nie postanowienia niniejszego okólnika z tym, że Prokuratura Rzeczypospolitej Polskiej będzie stosowała kontrolę we własnym zakresie”.

PREZES RADY MINISTRÓW Józef Cyrankiewicz

1586.

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 27 listopada 1950 r.

w sprawie częściowej zmiany zarządzenia z dnia 21 lutego 1949 r. w sprawie ustalenia wysokości zarobku, stanowiącego najniższą podstawę wymiaru świadczeń i składek ubezpieczeniowych.

Na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 396) w brzmieniu dekretu z dnia 28 października 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 413) oraz art. 14 ust. 1 pkt. 2) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr 106, poz. 911) w brzmieniu dekretu z dnia 8 stycznia 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 29) i z dnia 28 października 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 413) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 1 zarządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 21 lutego 1949 r. w sprawie ustalenia wysokości zarobku stanowiącego najniższą podstawę wymiaru świadczeń i składek ubezpieczeniowych (Monitor Polski Nr A-14, poz. 194) dodaje się ustęp drugi o następującym brzmieniu:

„Dla pracowników zatrudnionych w zakładach pracy, będących własnością prywatną lub w prywatnym użytkowaniu, ustala się wysokość zarobku, stanowiącego najniższą podstawę wymiaru świadczeń i składek ubezpieczeniowych, na kwotę 54 zł tygodniowo, czyli 225 zł miesięcznie”.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1951 r.

MINISTER PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

K. Rusinek

1587.

OBWIESZCZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 18 listopada 1950 r.

o ustaleniu urzędowego spisu leków.

Stosownie do § 1 ust. 2 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 4 października 1950 r. w sprawie urzędowego spisu leków (Dz. U. R. P. Nr 47, poz. 433) — podaje się do wiadomości, że urzędowy spis leków został ustalony w formie broszury pod tytułem: „Urzędowy spis leków w układzie alfabetycznym” — wydanej w 1950 r. przez Państwowy Zakład Wydawnictw Lekarskich w Warszawie.

MINISTER ZDROWIA

T. Michejda

1588.

INSTRUKCJA MINISTRA ZDROWIA

z dnia 22 listopada 1950 r.

w sprawie zmiany instrukcji z dnia 13 sierpnia 1948 r. o wykonywaniu nadzoru i kontroli nad wyrobem i obrotem preparatów organoterapeutycznych i witaminowych.

§ 1. W instrukcji Ministra Zdrowia z dnia 13 sierpnia 1948 r. o wykonywaniu nadzoru i kontroli nad wyrobem i obrotem preparatów organoterapeutycznych i witaminowych (Monitor Polski Nr A-70, poz. 602) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 9 pkt. 14 dodaje się zdanie:

„Badania te powinny być dokonywane przynajmniej co 3 miesiące z produkcji każdej wytwórni nadsyłającej próby do kontrolnej analizy”;